

в сопотска или пирдопска носия, не помня добре. — Той винаги диреше прислуга от родния си край.

Слугинчето ме изведе в горния етаж. Заварих там Вазова в легло: беше към 11 ч. пр. пладне. Той стана полуседнал, подаде ми приветствено ръка и ме покани да седна до него на стола, като се извини, че ме приема така.

— Неразположен съм, каза той. Изстинал съм. Времето тези дни е много лошо за мене — вали, вятър духа... не е добро за моята невралгия във врата и гърлото.

Тази е едничката болест, от която съм чул да се оплаква, тя беше и причина на неговото постоянно и характерно поклащане на главата.

Но след няколко дни ще имате обещаното. Почнал съм да пиша за Ивайло. А, нали интересна личност е тоя Ивайло! Аз, знаете, често съм спирал поглед върху него и го обичам. Той е много характерен за нас, българите, този овчар с царски амбиции... Един ден аз ще напиша нещо по-голямо за тоя герой...

Но и сега, както всеки друг път, той не се впусна да разправя много, а прибърза да ме запита какво ново има и какво друго ще има в близката книжка на списанието. Вазов следеше всичко, каквото излиза на български и искрено се радваше на хубавия език на „младите“.

Неговата скица на Ивайло се появи в кн. 3 на сп. „Слънце“, г. II.

При това посещение на Вазова аз не останах дълго при него, защото той имаше нужда от почивка. Но неможах да огранича любопитството си да разгледам цялата обстановка, в която от дълги години живееше най-големия български писател, онзи който е създал днешния ни литературен език и му е дал гъвкавост за израз на най-тънката игра на чувствата и на най-възвишения полет на мисълта. И поразен бях от скромността, която видях.

В горния си етаж неговото жилище има три стаи: спалня, работна и още една, която не знам за какво служеше на поета. В спалнята — по един прозорец на юг и на запад, едно обикновено желязно легло, дървена нощна масичка, прост железен омивалник и няколко виенски столове. Пода послан със стар чипровски килим и на прозорците дълги спуснати завеси от хасе. По стените няколко портрети на семейни групи и на братята му.